

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/530/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615200444
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6615200444.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a Mgr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v právnej veci žalobcu AB 2 B. V., so sídlom Strawinskylaan 933, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo, registračné číslo: 572 79 667 právne zastúpeného: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 47 234 679, proti žalovanému Q. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. XXX/X, XXX XX V., v konaní o zaplatenie 1 831,27 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č. k. 13C/20/2015 - 57 zo dňa 30. 03. 2015, takto

rozhodol:

I. V konaní pokračuje súd s právnym nástupcom pôvodného žalobcu AB 1 B. V., so sídlom Strawinskylaan 933, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo, registračné číslo: 560 07 043, spoločnosťou AB 2 B. V., so sídlom, Strawinskylaan 933, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo, registračné číslo: 572 79 667.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

III. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresný súd Lučenec (ďalej ako „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) zaviazal žalovaného zaplatiť pôvodnému žalobcovi sumu 789,04 € s 8,15 % ročným úrokom z omeškania od 06. 01. 2015 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol a právo náhradu trov konania žalovanému nepriznal.

1.1 Z rozhodnutia súdu prvej inštancie a zo spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s. uzavrel so žalovaným dňa 30. 11. 2011 úverovú zmluvu č. 4111174474 (ďalej ako „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver v sume 1.950,- € a žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi sumu 3.712,80 € v 84 splátkach po 45,04 €. Z obsahu Zmluvy súd prvej inštancie zistil, že ročná úroková sadzba úveru predstavovala 18,43 %, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej ako „RPMN“) bola stanovená na 22,5 % až 23,2 % a termíny splatnosti splátok boli stanovené k 15. dňu v mesiaci. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli úverové zmluvné podmienky. Nakoľko žalovaný neuhrádzal splátky včas, bol dňa 23. 06. 2014 vyzvaný právnym predchodcom žalobcu k splateniu celého úveru do 15 dní od odoslania výzvy. V tom čase predstavovala nesplatená časť úveru sumu 1.831,27 €. Lehota na zaplatenie dlžnej sumy uplynula žalovanému dňa 08. 07. 2014, týmto dňom sa stala celá pohľadávka splatnou. Dňa 04. 12. 2014 zaslal pôvodný žalobca žalovanému oznámenie o postúpení pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na pôvodného žalobcu a zároveň predžalobnú výzvu na zaplatenie dlhu v lehote 7 dní od odoslania výzvy. Po márnom uplynutí lehoty podal pôvodný žalobca (ďalej aj ako „žalobca“) na súd prvej inštancie dňa 19. 01. 2015 návrh

na vydanie platobného rozkazu. Súd prvej inštancie po vykonaní dôkazov konštatoval, že Zmluva neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), z čoho plynie, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi prvoinštančný súd priznal v neprospech žalovaného iba nesplatenú istinu, čo činilo sumu 789,04 €.

1.2 Súd prvej inštancie rozhodol ťažiskovo s poukazom na ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), k) a § 11 ods. 1 písm. a) a b) Zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom do 30. 11. 2011) a o úrokoch z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 30. 11. 2011) s poukazom na § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 30. 11. 2011). Na rozhodnutie o trovách konania aplikoval § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (v znení účinnom do 30. 06. 2016), podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Miera úspechu žalovaného v konaní bola vyššia ako miera úspechu žalobcu, keďže však žalovanému žiadne trovy nevznikli, prvoinštančný súd mu žiadne trovy nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol podal žalobca včas odvolanie. Zastával názor, že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Poukázal pritom na ustanovenia §205 ods. 2 písm. b), d), f), a) s poukazom na § 221 ods. 1 písm. h) a f) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej ako O.s.p.). Žalobca v odvolaní namietal tvrdenie súdu prvej inštancie o absencii náležitosti Zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom ku dňu podpisu Zmluvy, t. j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Odvolával sa na ustanovenie článku 10 ods. 2 písm. h) Smernice európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere (ďalej ako „Smernica č. 2008/48/ES“), podľa ktorého má zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádzať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. Právny predchodca žalobcu podľa názoru žalobcu uviedol v Zmluve výšku, počet aj frekvenciu splátok, pričom frekvenciu resp. splatnosť splátok uviedol v takom znení, v akom to požaduje Smernica č. 2008/48/ES. Ďalej žalobca v odvolaní nesúhlasil s tvrdením súdu prvej inštancie o neuvedení doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu Zmluvy. Formuláciu uvedenú v bode 17 Zmluvy, v znení: „36 mesiacov po poskytnutí úveru“ považoval žalobca za dostatočne určitú, zrozumiteľnú pre každú dospelú osobu spôsobilú na právne úkony. Žalobca ďalej vytkol súdu prvej inštancie nesprávne posúdenie veci pri určovaní bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru. Žalobca poukázal na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu Zmluvy. Zo znenia tohto ustanovenia žalobca vyvodil, že na splnenie podmienky bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru je potrebné kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to chýbajúca písomná forma zmluvy a absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Písomná forma úkonu pritom nebola súdom prvej inštancie spochybnená. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobca, aby odvolací súd predmetný rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, eventuálne aby zmenil rozsudok tak, že predmetnej žalobe v celom rozsahu vyhovie.

3. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), ktorý v § 470 ods. 1 ustanovuje, že tento zákon platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti Podľa § 470 ods. 2 C. s. p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

4. S účinnosťou ku dňu 18. 10. 2016 došlo k zániku spoločnosti AB 1 B. V., registračné číslo: 560 07 043, so sídlom Strawinskylaan 933, Amsterdam, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo (ďalej ako „A.B. 1 B. V.“) v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou AB 2 B. V., registračné číslo: 572 79 667, so sídlom Strawinskylaan 933, Amsterdam, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo (ďalej ako „AB 2 B. V.“). Spoločnosť AB 2 B. V. sa stala univerzálnym právnym nástupcom AB 1 B. V., ktorá ex lege vstúpila do všetkých práv a povinností právneho predchodcu.

4.1 Pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak civilný súdny poriadok neustanovuje inak (§ 211 ods. 2 O. s. p., § 378 ods. 1 C. s. p.). V zmysle

Civilného sporového poriadku stranami konania sú žalobca a žalovaný; procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. Ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, podľa § 64 C. s. p. súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu nieť, súd konanie zastaví. Právny nástupca podľa § 64 prijíma v zmysle § 65 ods. 1 C. s. p. stav konania ku dňu zániku procesnej subjektivity svojho predchodcu. S poukazom na § 64 a § 65 ods. 1 C. s. p. je potrebné pokračovať v konaní s týmto právnym nástupcom žalobcu. O pokračovaní v konaní rovnako ako v prípade zastavenia konania vydáva súd rozhodnutie. Procesné lehoty sa zánikom procesnej subjektivity prerušujú, právnemu nástupcovi začne plynúť nová procesná lehota doručením uznesenia podľa § 63 alebo § 64.

4.2 V preskúmvanej veci je zrejmé, že pôvodný žalobca zanikol v dôsledku zlúčenia, teda došlo k univerzálnej sukcesii, čím dochádza k obligatórnemu pokračovaniu v konaní s právnym nástupcom vo všetkých súdnych konaniach, kde spoločnosť AB 1 B. V. vystupuje ako strana konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s poukazom na citované zákonné ustanovenia krajský súd rozhodol tak, že z dôvodu zániku pôvodného žalobcu AB 1 B. V. pokračuje v konaní vedenom pred Okresným súdom Lučenec pod sp. zn. 13C/20/2015 a v konaní vedenom pred Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 17Co/530/2015 s jeho právnym nástupcom AB 2 B. V.

5. Krajský súd, ako funkčne príslušný na prejednanie odvolania v zmysle § 34 C. s. p., vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a rozsudok prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2, C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a zhoduje sa s názorom prvoinštančného súdu, že predmetný úver je v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 11. 2011, s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona bezúročný a bez poplatkov. V tejto časti odvolací súd na rozhodnutie provinštančného súdu ďalej v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. len poukazuje. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov a vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného viazaný, zaoberal sa pri posudzovaní veci iba tvrdeniami žalovaného uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku, z hľadiska či (ne)došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok.

8. Úlohou odvolacieho súdu bolo posúdiť, či má žalobca nárok na zaplatenie celej uplatnenej pohľadávky - nesplatenej istiny z úveru spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami. Pokiaľ bola predmetná zmluva súdom prvej inštancie označená za bezúročnú a bez poplatkov správne, bolo úlohou odvolacieho súdu ďalej posúdiť, či dospel prvoinštančný súd k tomuto záveru na základe aplikácie správnych zákonných ustanovení.

9. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 11. 2011 (v čase uzavretia Zmluvy) okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

10. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) a b) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k uzavretiu Zmluvy považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, alebo ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

11. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne posúdil Zmluvu medzi žalobcom a žalovaným ako zmluvu spotrebiteľskú. Prvoinštančný súd ďalej skúmal náležitosti Zmluvy v zmysle ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že

predmetná Zmluva neobsahuje vôbec, resp. obsahuje neurčito vyjadrenú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia Zmluvy, ktorou je termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Neurčitosť niektorej z náležitostí má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnuť pravdivé informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase poskytnutia zmluvy. V nadväznosti na uvedené zastáva odvolací súd rovnaký názor ako súd prvej inštancie, že úver medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom je z dôvodu absencie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný je tak povinný v zmysle zákona uhradiť žalobcovi iba zvyšok nesplatených istín vyplývajúcej zo zmluvy.

11.1 Odvolací súd nesúhlasí s námietkou žalobcu týkajúcej sa náležitosti uvedenia doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Čo sa týka konečnej splatnosti úveru odvolací súd konštatuje, že táto musí byť určená spôsobom umožňujúcim spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum, dokedy zmluva trvá. Zákonodarcia tým kladie dôraz na ochranu spotrebiteľa, ktorému musí byť zo znenia v zmluve zrejmé, kedy presne nastane posledný deň splatnosti úveru. Vyplýva to aj z jazykového výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k uzavretiu Zmluvy. Predmetné ustanovenie jednoznačne pojednáva o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, teda o jednom konkrétnom termíne. V Zmluve je lehota splatnosti viazaná na uplynutie 84 mesiacov od poskytnutia úveru. Zo všeobecných podmienok, ktoré sú súčasťou Zmluvy však nie je možné vyvodiť kedy nastane skutočnosť datujúca poskytnutie úveru. Bez presného dátumu poskytnutia úveru sa logicky nedá určiť ani termín konečnej splatnosti úveru. Odvolací súd konštatuje, že je výslovne v nesúlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, ak žalobca predložil žalovanému ako spotrebiteľovi zmluvu, ktorej náležitosti nie sú na prvý pohľad zrejmé a konkrétne. Je neprijateľné, aby spotrebiteľ nemal v zmluve presne určený termín konečnej splatnosti úveru a namiesto toho bol ešte zaťažený jeho výpočtom, keď navyše nie je možné zo zmluvy určiť začiatok splatnosti.

11.2 Ako odvolací súd konštatoval vyššie, stotožňuje sa s názorom súdu prvej inštancie, že úver poskytnutý žalobcom žalovanému je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy a že predmetná Zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy. Čo sa týka absencie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, zastáva v tomto smere odvolací súd odlišný názor. Odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C 42/15 z 09. 11. 2016 Home Credit Slovakia, a. s., c/a Z. K. v ktorom Súdny dvor Európskej únie na prejudiciálnu otázku, či je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala každú splátku spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum alebo či v tejto súvislosti postačuje všeobecný odkaz v zmluve umožňujúci identifikovať dátum týchto splátok, a či zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami musí spresňovať vo forme amortizačnej tabuľky, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, odpovedal, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, a že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, dokonca tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. I keď právo Európskej únie de iure neustanovuje všeobecnú záväznosť rozhodnutí súdov únie, všeobecná záväznosť rozhodnutí súdov únie je daná zásadou zodpovednosti členského štátu za škodu, ktorú spôsobil porušením práva únie, napr. aj tým, že vydá súdne rozhodnutie, ktoré bude v zjavnom rozpore s judikatúrou súdneho dvora (Köbler C-224/01, 30. 09. 2003).

11.3 Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil lexikálny a logický výklad ustanovenia § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru žalobcu je k tomu, aby bol úver bezúročný a bez poplatkov potrebné kumulatívne splnenie absencie písomnej formy zmluvy podľa § 9 ods. 1 a náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. Odvolací súd považuje predmetnú námietku za neopodstatnenú a nespochybňuje skutkový stav, tak ako ho posúdil prvoinštančný súd. Podľa názoru odvolacieho súdu je pre posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov postačujúce, ak súd zistí, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch. V danom prípade nikto nespochybňuje, že predmetná Zmluva má písomnú formu, avšak neobsahuje ďalšie potrebné náležitosti

vymenované v ustanovení § 9 ods. 2, a je preto možné úver poskytnutý na základe takejto zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov.

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie posúdil ako vecne správny a potvrdil ho v rozsahu napadnutého výroku v zmysle § 387 ods. 1, 2 C. s. p. O trovách súd prvej inštancie rozhodoval v súlade s ust. § 142 ods. 2 O. s. p. podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V dôsledku miery úspechu, ktorá bola u žalovaného vyššia ako u žalobcu mu vznikol nárok na náhradu trov. Keďže mu však žiadne nevznikli, prvoinštančný súd mu žiadne trovy nepriznal.

13. V dôsledku úspechu žalovaného v odvolacom konaní by žalovanému podľa § 255 ods. 1 C. s. p. vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi. O nároku na náhradu trov konania rozhoduje súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 C. s. p.). Žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, z tohto dôvodu mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26. 10. 2016).

14. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).